

idet man ikke dermed vil have givet sit Samtykke til den Anvendelse af Grunden, som nærmere er udviklet i Skrivelsen, men maa forbeholde Bevillingsmyndigheden at tage sin Bestemmelse derom, naar nærmere Forslag fremkommer fra den høitærede Ministers Side.

Under Nr. 45 vil det ses, at der ved Samraad er forhandlet med den høitærede Justitsminister om et forandret Format for Lovtidenden samt om Dptryk af dens ældre Aargange i dette Format. Det Format, som Lovtidenden nu har, er som Bogformat betragtet som bekjendt meget stort, og Lovtidenden indeholder maaste ogsaa forskjellig Ting, som ikke have den Betydning, at de burde være optagne i en Lovsamling. De, som have den tidligere Utsingste Lovsamling, ville finde det nuværende Format meget u hensigtsmæssigt som Fortsættelse af den tidligere Lovsamling, og det vilde være ønskeligt, om man kunde faae et nyt Dptryk af de tidligere Aargange, saa længe Lovtidenden har bestaaet, fra 1871 til nu, der sluttede sig i Format og Indretning til den Utsingste Samling, jaaledes at man kunde have denne Samling i samme Format, hvilket vilde lette Brugen i enhver Henseende. Tillige vilde det vistnok være ønskeligt, om man i et saadant nyt Aftryk sammentrængte Stoffet saa vidt muligt, men dog ikke undlod at lade der være Udgange, hvor der findes Udgange i Lovene, idet man ikke ønsker det for heldigt at slaa ind paa den Vej, som er fulgt i den Utsingste Lovsamling, hver Gang der er en Udgang i en Lovparagraf, da kun at sætte et større Begyndelsesbogstav. Det vilde lette Oversigten og lette Brugen i høi Grad, dersom man beholdt de Udgange, som findes i Lovene. Dette, hvad de ældre Aargange angaar. Naar man slaar ind paa denne Vej, vil det vistnok være rigtigt at lade Lovtidenden for Fremtiden udkomme i samme Format, hvorved man jo for Fremtiden vilde undgaa en Omtrykning, og man vilde uden Støde kunne undvære forskjellig Ting, som nu findes i Lovtidenden, og som langtfra ere tilstrækkelig paalidelige. Der findes f. Ex. Henvisninger i Lovtidenden, som ere yderst mangelfulde, navnlig naar Henlysn tages til, at det er et officielt Bæret, som burde have den høieste Grad af Ansigtighed. For at tage Lovtidenden fra 1888 vil det ses, at der er mange af de Henvisninger til Sidetale i Rigsdagstidende, som staa udfyldte. Udgiveren har ikke gjort sig den Uleilighed at faae Sidetallene med, men har røbet sin Ansigtighed ved desuagtet at lade Henvisningerne staa udfyldte. For at nævne be-

stemte Exempler skal jeg gjøre opmærksom paa, at i Lovtidenden af 1888, den sidste, som er fuldført, findes en saadan Mangel Side 126, 134, 175 og 178. Saadanne Henvisninger have selvfølgelig underordnet Betydning, men naar de ere ufuldstændige, miste de enhver Betydning. Dersom Lovtidenden blev indrettet i egentligt Bogformat, maatte der selvfølgelig træffes en anden Ordning med Hensyn til Publikationen, men det kunde jo ske jaaledes, at der paa hver enkelt Lov blev inde i selve Teksten tilføjet: publiceret den og den Dag. Publikationsdagen har jo sin juridiske Betydning, og bør altsaa ikke undværes i den juridiske Lovtidende.

Dinesen: Der er ikke Anledning til paa Mindretallets Vegne at gjøre ret mange Bemærkninger. Spørgsmaalet om Tillægsbevillingslovforslagets Form er jo bortfaldet ved denne Behandling, idet Ordføreren har taget Endringsforslaget Nr. 1 tilbage, hvilket altsaa først vil foreligge til næste Behandling, og med Hensyn dertil kan jeg iøvrigt henvise dels til, hvad der er foregaaet i tidligere Aar, dels til, hvad der er udtalt i selve Betænkningen. Hvad de enkelte Endringsforslag under den foreliggende Sag angaar, har jeg heller ikke Anledning til at sige noget Betydligt. Jeg skal kun gjøre den enkelte Bemærkning, at naar den ærede Ordfører sagde om enkelte Forslag, at han ikke kunde anbefale Thinget at vedtage dem, ikke af Hensyn til Forslagernes eget Indhold i og for sig, men af Hensyn til, at de knyttede sig til Bevillinger paa en Finantslov, som ikke er vedtagen af dette Thing, er det jo en bekjendt Sag, at Mindretallet har i dette Spørgsmaal en Opfattelse, der er modsat den, for hvilken den ærede Ordfører har ført Ordet, saa at der ikke for Mindretallet er nogensomhelst Grund til at stemme mod de jaaledes stillede Forslag. Jeg skal derfor tillade mig at udtale, at blandt alle de Endringsforslag, der foreligge til Afstemning under det Afnit, som i dette Dieblit er under Forhandling, er der intet, som Mindretallet har Anledning til at fraraade Thinget at vedtage. Hvad de Udtalelser angaar, der findes i Betænkningen, og hvortil den ærede Ordfører har dels henvist, dels knyttet en yderligere Udtale, er der kun et Par enkelte, jeg finder Anledning til at gjøre et Par Bemærkninger om. Samraads-spørgsmaalet om den midlertidige Udgang for Tilskadekomne til Hospitaler staaer i Betænkningen opført paa det samlede Udvalgs Regning. Jeg kan desuagtet ikke tilbageholde, at hvorvel det just ikke er noget